

Medborgarrättsrörelsen i Sverige <http://mrrs.se/>

CG Berglund, styrelseledamot, spec markägande. Östersund. 070-828 8143 cgberglund@hotmail.com

Det är dags att på allvar försöka åtgärda det faktum att Sverige har gått in i en återvändsgränd. Politikerna förbrukar enorma resurser utan att problemområdena i samhället som skola, försvar, rättsväsende, integrationen med mera nämnvärt förbättras – snarare tvärtom, de flesta utvecklingskurvor pekar nedåt. Det som krävs nu är en fördjupad demokrati med nya spelregler för politiken som dels kan ge fler genomtänkta beslut och dels en större personlig ansvarighet hos politikerna. Sverige behöver uppgradera sitt operativsystem – konstitutionen – och därefter en omstart. Läget är allvarligt men inte hopplöst. Det är hög tid att påbörja resan mot en genomgripande svensk reform.

Sverige behöver därför ett nytt konstitutionellt ramverk för politiskt beslutsfattande med bättre incitament för ett kompetent ledarskap; ett system byggt på en djupare och friare demokrati, ett större inslag av maktindelning, ett starkare rättssamhälle, tydliga gränser för statens verksamhet samt ett större inslag av personlig ansvarighet i det politiska ledarskapet.

Kvenlandsförbundet <http://www.suonttavaara.se/>

Gertrud Monlund, sekr, Karesuando, 076-100 35 90, gertrud.monlund@hotmail.com

Kvänerna är en folkgrupp som bott och fortfarande bor i norra Sverige, Finland och Norge. Vi har en gemensam historia, kultur och språk – meänkieli.

Vi har bott i området innan nuvarande statsgränser drogs.

Kväner i Sverige går under benämningen tornedalingar - boende i området Tornedalen, och lantalaiset – boende i Malmfältsregionen och de allra nordligaste delarna av landet.

Vårt språk är erkänt som ett av minoritetsspråken i Sverige, men ännu saknar vi det officiella erkännandet av vårt folk, kväner/kvener som är en av ursprungsbefolkningarna i norr.

Vi har konstaterat att bland myndigheter, beslutsfattare, politiker samt allmänheten råder en stor okunskap och bristande information gällande kvänernas historia men också om de idag rådande förhållandena i norra Sverige.

Härjedalens Markägareförening

Peter Wagenius, ordf, Bruksvallarna, 076-942 03 63 peterwagenius@gmail.com

Bertil Andersson, sekr, Hede, 070-269 22 85 eabertil@telia.com

Härjedalens markägareförening bildades 1988 och dess primära uppgiften var att samla enskilda markägare för att kunna driva frågan om att stoppa upp och begränsa den pågående expansionen av rennäringsen. Samt att i övrigt tillvarata markägares intressen i Härjedalen, i grunden då också möjligheterna för traditionellt brukande av markerna för skogs- och jordbruk, boskapsskötsel, fäbodbruk, betesdrift och annat utmarksbruk samt jakt och fiske i enlighet med tradition och historiskt kulturarv.

Traditionell kunskap i Härjedalen grundar sig i huvudsak på markanvändning i olika former. Landskapet har historiskt bebotts av människor som jagat, fiskat, odlat, bedrivit boskapsskötsel, en mycket framgångsrik metallhantering och givetvis produktion av livsmedel, skogsbruk och virkesförädling, byggnationer samt olika former av hantverk. Härjedalingar har ansetts behöva utföra minst 3 olika arbeten för att få sin utkomst. Turismen är även den en gammal näring i landskapet, Redan under medeltiden reste folk till och genom Härjedalen, om än i annan form och mindre antal än dagens turistnäring.

Det har varit en förutsättning för människor i Norrlands inland med tillgången, rätten och förmågan att använda sina marker på ett uthålligt och effektivt sätt. Det är genom ett sådant sätt, att förvalta sin egendom genom årtusenden, som dagens bevarandevärda skogar, betes- och övriga fodermarker, fjällgårdar, fäboddar och fjällbygder har skapats. Det är i denna miljö som traditionell kunskap kunnat frodas och utvecklas och leda fram till det landskap Härjedalen i stor utsträckning var fram till våra dagar.

Utifrån dessa perspektiv måste man inse att det skapas problem för markägare, brukare och lokala bygder när staten agerar för att prioritera rennäringsen. Likaså uppstår problem för levande kulturarv och traditionella näringar vid en offensiv naturvårdspolitik genom omfattande markavsättningar.